

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 108. szám

2001. december

Áldott adventet és boldog karácsonyi ünnepet kívánunk

Dr. Almási Mihály

„Ne féljeteK!”

Karácsony éjszakáján a betlehemi pásztorokhoz égi követ érkezett. A betlehemi mezőn az Úr dicsősége ragyogta körül őket. Már a csillag is félelemmel töltötte el a szívüket. Találgatták, mit jelenthet. Talán a világ végét?! Aztán jött az angyal. Ahogy érkezett, abban a különleges, egyáltalán nem földi fényben, elállt a lélegzetük. Még jó, hogy megszólalt, egyébként talán még mindig ott állnának földbe gyökerezett lábbal. *Isten mindig tudja, hogy milyen üzenetre van szükségünk.*

Ma is így kezdődik az üzenet: **Ne féljeteK!** Ne féljeteK! Féltetek már eleget. Féltetek királyoktól, birodalmaktól, katonáktól. Féltetek a zsarnokságtól. Riadoztatok, ha megszólalt a csengő, ha megállt egy autó..., ha megjelent egy rendőr-, vagy épp civil-ruhás, lódenkabátos ismeretlen... Belétek ivódott a félelem. A kisebbségi lét félelme, a „mi lesz, ha megtudják, hogy

hívó vagyok” félelme. Évtizedekig féltetek. Féltetek a jövőtől. A megélhetési gondoktól. Félve féltettétek gyerekeiteket, a családot... Hasonló félelmek között éltek a betlehemi pásztorok is. A birodalom, a katonák, az új adók, a jövő, a család és egyáltalán az élet, félelemmel töltötte el őket. S aztán meg ez a furesa égi jel is, a csillag, meg a különös fény – az angyalról nem is beszélve.

Ne féljeteK! ÖrüljeteK!
Megszületett Jézus, a Messiás-Krisztus, a szabadító, épp itt, Dávid városában.

Mindenki örüljön!

És megkezdődött az első karácsonyi ünnep ott a mezőn éjszaka, különösebb liturgiai tervezés nélkül. Egyetlen ember sem szervezte. Nem volt karácsonyfa, nem jártak a „betlehemesek”, nem ment föl a pap a szószékre, és senki nem jelentkezett verset mondani. A pásztorok sem álltak elő furulyaszólóra... Mégis a legfenségesebb és legemberközelibb ünnep volt ez. A „szólis-ta” angyal után megérkezett a kórus. Dicsőítő énekbe kezdtek. Talán karmesterük sem volt. Lehet, hogy már „röptükben” énekeltek, de az üzenet betöltötte a pásztorok szívét, a földet, és azóta is hangzik: „*Dicsőség a magasságos mennyeKben az Istennek, és e földön béKesség, és az emberekhez jóakarát*”... És a pásztorok elindultak megkeresni az Isten Fiát. Megtalálták. Ez volt az ő karácsonyuk.

Milyen lesz a miénk? Meghalljuk ma az angyali üzenetet?

Ne féljeteK! ÖrüljeteK!

ÉnekeljeteK együtt az angyalokkal! És induljateK el a pásztorokkal megkeresni Jézust! Talán először találkozol Vele ezen a karácsonyon. Érdemes megkeresni Őt! Szeretete elűzi a félelmet. Régi félelmeKet és újakat egyaránt.

Ne feledkezzeteK meg az ajándékról sem! Nem vihetsz akármit az Isten Fiának! Ha igazán szereted, magad leszel az ajándék. Kevesebbet alig adhatsz, hisz Ő is önmagát adta érted a kereszten. Az lesz az első igazi karácsonyod, amikor önfeledten és mégis nagyon komolyan, szent elhatározással

Neki ajándékozod magad. Miért is ne lehetne ez az idei karácsonyon?! A sok boldog karácsonyt megért hívők, az idősebbek se elégedjenek meg kisebb ajándékkal. Jézus várja az elhasználódott, de tiszta szívű öreg pásztorokat is.

Lukátsi Vilma

Karácsonyi ablak

Hitem égre nyitott ablakán át
a betlehemi csillagra nézek,
fejem fölött ragyog tündöklően,
s a fülemben cseng az angyalének!

A szívem szegényes széna-jászlán
Üdvözítő született ma nékem!
Ezt a csodát minden karácsonykor
a lelkem legmélyén végigélem!

Karácsonyi kérdések

Ki voltál Te ez éj előtt?
Öröktől volt léted, erőd.
Angyalsereg hódolt Neked,
dicsőség volt öltözeted.
Mindaz, mi van, mozog, lebeg,
Teáltalad teremtetted.
Ég s Föld tanúsítja Te szent erőd:
Isten voltál ez éj előtt!

Ki voltam én ez éj előtt?
A bánat és szegény betölt:
romlott voltam, ki testnek él,
ki üdvöt nem vár, nem remél.
Minden fényjel már kialudt,
a kárhozatra vitt csak út.
És én, kire az Úr kegyelme vár:
magam voltam az éj s halál...

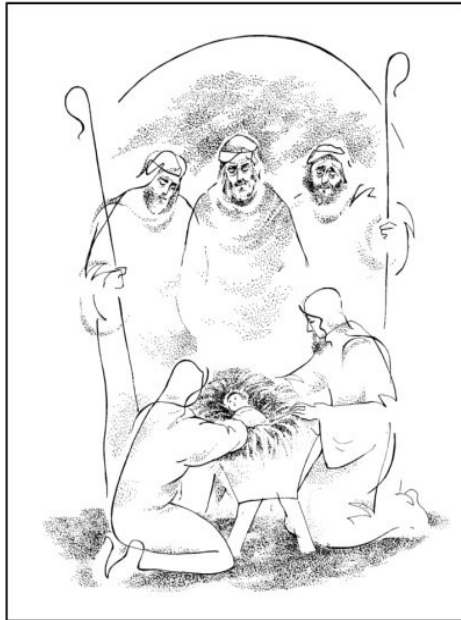
Ki voltál Te ez éjszakán?
Kisded a barlang jászolán.
kit angyalhad dicsért vígan,
s uralkodtál királyian –
vállaltál halált, büntetést:
érettem s minden emberért,
s lettél nagy éjszakánkban útítárs,
Ki voltál fény s ragyogás.

S kivé lettem ez éjen én?
Ó, csitt, szívem, ó, halld, szegény:
Isten gyermekéül fogad!
Jézus vállal: testvére vagy!
Mivé leszek, még nem tudom,
de tiszta fény van utamon:
ezen az éjszakán (ó, szent, igaz!)
szent jászladból sugárik az.

Jochen Klepper
fordította: Szénási Sándor

Karácsony üzenete: „Isten emberré lett!”

A karácsony nemcsak az ajándékozás, evés-ivás ünnepe. A karácsonynak üzenete van hozzánk. Isten emberré lett, hogy minket megváltson. Jézus Krisztus soha nem írt könyvet. Soha nem tartott egyetemistáknak akadémiai előadásokat. Nem alapított filozófiai tanokat, vagy politikai pártot. Nem volt hadserege, sem pénze.

Az az ember, akinek születése alapján számoljuk az éveket, akit milliók követnek, és akinek mennyei seregek szolgálnak, élete során szegény volt. Magáról azt mondta, nincs számomra hely, ahová fejem lehajthassam. Megszületett egy kiköcsönzött istállóban, prédikált egy köcsönzött hajóból. Köcsönzött számár hátán vonult be Jeruzsálembe. Utolsó vacsoráját egy köcsönzött teremben tartotta. Keresztthalála után köcsönzött sírboltba helyezték holttestét. Maga részére semmit nem igényelt. Az egyetlen hely, amelyre igényt

tart, az emberi szív! Mikor édesanyja, Mária Betlehemben egy kis helyet keresett, hogy megszülhessen gyermekét, elhangzott: „Már nincs sehol hely”. A kérdés az, mennyi helye van Jézus Krisztusnak szívünkben? Talán valahol szívünk egy kis zugocskájában? Erre telik, de többre nem?! De Jézus Krisztus többet kíván! Nem akar életünkben csupán egy kis zugot betölteni, mint egy keveset használt tárgy! Nem, Ő teljes lényünket akarja uralni. Részt kíván venni mindenben, ami életünk során lejátszódik.

Sok ember csupán egy jászlat ad neki, nem egy otthont. Valamit átadunk neki, de nem mindent. Pedig minden azon múlik, hogy neki mindent átadjunk.

Betlehemben, a szálláson akkor nem volt hely Jézus számára. Az életünkben ne ismétlődjön meg! Engedjük Őt szívünkbe! Jézus „saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak megadta azt a kiváltságot, hogy Isten gyermekeivé legyenek” (Jn.1:11-12.). Karácsonykor erről a kérdésről van szó: Ki nálunk az Úr a házban?

Sz. Anna(BH. 98. 12. 20.)

Gondolatok

„Istenben hinni azt jelenti, hogy megtaláltuk a lét értelmét.”

(Wittgenstein)

„A keresztyén embernél a hivatás főként arra szolgál, hogy élete pusztá fenntartásáról gondoskodják úgy, hogy idejének nagy részét és személyes adottságait Krisztus ügyének szolgálatába állíthassa.”

(William MacDonald)

„Azt hiszem, hogy az imádkozók többet tesznek a világért, mint a küzdők, és ha a világ sora egyre rosszabbul megy, annak az oka, hogy több a küzdő, mint az imádkozó.”

(Donoso Cortés)

Meddig tart a türelem?

Csengetnek... Már megint ez a János... lassan hetenként vagy még sűrűbben jelenik meg. Pénzt nem kap, mert az utcánk sarkán lévő ügynevezett presszónak óriási vonzereje van. Hiába kéri a pénz enivalóra, villamos-, vagy vonatjegyre, meg egyebekre; ha kell is ezekre, nem tud ellenállni a csábításnak. Jobb, ha természetben kapja meg az enivalót, villamosjegyet; ez nem mindig tetszik neki, mert inkább pénzt szeretne. Azt is tudja, elismeri, hogy a kárhozat útján jár, csak a megtérés segítene rajta... Volt, amikor ígért, fogadkozott, aztán minden maradt a régieben.

Sem otthona, sem családjá – hajléktalan. Még a Menedék Alapítvány sem tud rajta segíteni: nem hagyja, hogy segítsenek rajta. Ha éhes, vagy bajban van, megjelenik, hol a Menedéknél, hol itt, hol ott, hol nálunk... Amikor már sűrűbben jött, morgolódtam. Mondtam a férjemnek: Most már mi fogjuk etetni? Meddig megy ez így?

Aztán elszégyelltem magam. Hányan vannak, akik megveszik a Whiskas, meg Pedigree csemegéket kedvenckéjüknek, mert ők csak a dobozost ehetik. Én meg sajnálom az ételt ettől a szerencsétlen, elveszett embertől? Egyébként meddig tart a türelmem a kárhozat útján haladó ember iránt...?

Míg írom e sorokat, csengetnek.

Összetört arccal, éhesen – megint János.

B. L.-né

„Ha azt akarod, hogy mások viseljék a terhedet, te is vállalj mások terhét.”

(Kempis Tamás)

„Mennél nagyobb Isten ajándéka és kegyelme irántunk, minékünk annál alázatosabbaknak kell lennünk, mivelhogy alázatosság nélkül semmiféle erény nem kívánatos Isten előtt.”(Assisi Ferenc)

Ünnep után

*Oly szép ünnep a karácsony!
Készülünk rá jó előre.
De ha elmúlik az ünnep,
vajon mi marad belőle?*

*Finom falatok emléke,
néhány gyorsan romló játék?
Földre hulló tülevelek,
elfelejtett pár ajándék?*

*Maradjon szívünkben Jézus!
Az az öröm, az a béke,
amit Ő hozott magával,
s annak nem lesz soha vége!*

Kinek tartozom szeretettel?

Egészen személyes kérdés, amelyre mindenkinek magának kell megadnia a választ. De azt is hiszem, hogy a válasz keresésénél mindenki segítséget és értékmérőt találhat, amely által kérdésére feleletet kaphat. Ez az értékmérő: Isten Igéje. Az 1János 2,5-ben olvassuk: „*Aki pedig megtartja az Ő Igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete.*”

A szeretet az ember lényeges vonása, amelyet a teremtő Isten adott belé. A bűn hatására ez a szeretet eltorzult, és a Sátán által uralt világ hatalmi befolyása alá került.

Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől, és az egyikbe osztotta be a szeretetet, a másikba a gyűlöletet. Az egyik kizárja a másikat. Kié a szeretetem? A kérdésre választ ad önmagában már az is, ha

megvizsgáljuk, miről tanúskodik mindennapi életgyakorlatunk.

Kihez (mihez) ragaszkodik a szívünk?

A szeretet mindig az időben valósul meg, és mindig személyekre vagy dolgokra irányul. A szeretet nyilvánvalóvá teszi, mihez ragaszkodunk teljes szívből. Ez nem csupán érzés, hanem átfogja egész személyiségünket. Ezen az alapon értjük meg a szeretet sokféle formáját: a baráti szeretetet, a házastársak közti szeretetet, a felebaráti szeretetet és az önszeretetet.

Amihez szívből ragaszkodom, az szinte kivétel nélkül a legfőbb helyet foglalja el az életemben, és a szeretet minden más kifejezési formája már csak utána következhet.

Isten szeretete

A szeretet csakis valamiféle kapcsolat alapján keletkezhet. Ahol élő kapcsolat jött létre, kifejlődhet és munkálkodhat a szeretet is.

Isten szereti az embereket, de ha az emberek ezt nem viszonzják, akkor Isten szeretete egyoldalú és beteljesületlen marad. Az isteni szeretet célja mindig a közösség és az élettéljes kapcsolat.

Ahol az emberek hit által elfogadják Isten szeretetének legfőbb bizonyítékát, ott új, élő kapcsolat keletkezhet. Így Isten gyermekeivé, a mennyei dicsőség örököséivé, Jézus Krisztus örökös társáivá leszünk. Isten szeretete kitöltötte a szívünkbe a Szent Szellem által.

A helyes válasz

Az idős János apostol, aki elmondja önmagáról, hogy ő volt az a tanítvány, akit Jézus kiváltképpen szeretett, ezt írja az 1János 2,5-6-ban: „*Aki pedig megtartja az Ő Igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy Őbenne vagyunk. Aki azt mondja, hogy Őbenne van, annak magának is úgy kell élnie, ahogyan Ő élt.*”

Egy ilyen életközösségből származhat azután a helyes válasz.

Kié a szeretetem?

Szeretetem Istené, aki Atyám, és akit úgy ismertem meg, mint aki öröktől fogva létező. A gonosz legyőzésével hit által jutunk el mindannak a megismerésére, aki Isten, mindeneknek Atyja, aki minden mindekben (Ef 4,6).

Ez alá rendelődik testvéreim iránti szeretetem, házastársam, barátaim és minden felebarátom iránti szeretetem. Ez egészen természetes, hiszen én magam is úgy akarok élni, ahogyan az én Uram élt, és az Istennek szeretete kitöltötte a szívembe.

Mindez olyan szép lenne

Milyen szívesen vennénk, ha ez az élettéljes kapcsolat megvalósulna az életünkben, ha nem lennénk naponta kitéve kísértéseknek és a Sátán csábításának. Mert a másik pólus a világ, és annak fejedelme nem hagy békén bennünket. 1János 2,15: „*Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.*”

Kié a szeretetem? Tudjuk-e, hogy Istenünk és Atyánk tart igényt rá? Mégpedig kizárólagos igényt. Vagy az egyiket, vagy a másikat (a világot) szeretjük, a kettőt egyszerre nem lehet. Mindnyájunknak meg kell adnunk rá a helyes és becsületos választ.

Igen, teljes szívemből szeretni akarlak Téged, mert Te előbb szerettél engem. Ezért szívem teljes szeretete a Tiéd.

Arthur Volkman

Az emberbaráti szeretet nem az istenszeretet pótléka, hanem annak következménye.

Berhold Lutz

Az az élet, amelyben nem uralkodik a szeretet, nem méltó a halhatatlanságra.

Ernest Gutting

Egy gyermek megjelenése

Az első világháborúban történt.

Az észak-franciaországi harcvonalon hajnalodott. Sűrű köd lepte a tájat. A frontvonalnál csak néhány méterre láthattak. Az éj folyamán a németek kissé hátrább húzódtak. A két vonal között egy pusztulásra ítélt gazdasági épület állt. A nap feljöttével dörögni kezdtek az ágyúk. Egyszerre csak mind a két oldalon tüzet szüntettek. Különös halotti csend lett. A két árok között a zöld réten, közel a szétlőtt házhoz, szinte lehetetlennek mondható látvány tűnt elő. Egy mit sem sejtő kisgyermek csúszkált ott boldogan, gondtalanul. Mindkét oldalon hallották az édes kacagását, miközben két kezével a gyermekláncfüvet tépdeste. Egyetlen lövés sem dördült el. Majd egy katona hirtelen kiugrott a lövészárokból, a gyermekhez futott, akit biztonságba helyezte. Sehonnan nem lőttek, de mind a két vonal mentén hatalmas éljenzés zúgott fel. Egy kisgyermek megjelenése békét parancsolt, mint ahogy csaknem kétezer évvel ezelőtt az első karácsony éjjelén a megszületett gyermek is békét hozott a jóakarátú embereknek. Az a kisgyermek sajnos ott a hadművelleti területen csak néhány percre állította meg a harcot, s nem vetett véget a borzalmas háborúnak.

A betlehemi gyermek sem hozott azonnal békét a népek közé a földön minden ember szívébe. A karácsony mégis azt hirdeti, hogy a föld békéjét egyedül Jézus valósíthatja meg. Ahhoz azonban neki nem csak megszületnie, hanem meghalnia is kellett.

Stumpf Jenő

Csak a szűk szív nem növekszik; a tág szív nőttön-nő; amazt egyre szűkítik az évek, ezt egyre dagasztják.

Jean Paul

Nehogy kint maradjon...

Egy kis faluban karácsonyestét ünnepeltek az Úr házában. A karácsonyi énekek üdén szárnyaltak a boltívek felé. Az igehirdetés a karácsonyi angyali üzenetről szólt: „Békesség a földön...”. Különös hangsúly esett arra, hogy ott, ahol emberszívek közt békétlenség van, nincs igazi karácsony, nem tud a szívben lakozást venni Jézus.

... Még az istentisztelet előtt a lelkipásztor otthonában összeveszték a gyerekek. A prédikáció közben egyszercsak megszólalt egy vékony hang:

- Édesapa, én már kibékültem Lacikával, nehogy kint maradjon az Úr Jézus!

A szavak, amelyeket a kislány gyermeki együgyűséggel kiáltott bele az istentiszteletbe, nem maradtak hatástalanok. Némelyek mosolyogtak a gyermekszáján, másoknak könnyes lett a szeme, s a gyermek szava jobban visszhangzott bennük, mint az egész prédikáció.

„Nehogy kint maradjon az Úr Jézus!” Sokan mélyen magukba szálltak, és keresték a megbékélést haragosaikkal. A gyermekajak által elérte az Úr, hogy békesség nélkül nem voltak képesek otthonukban karácsonyt ünnepelni.

„Nehogy kint maradjon az Úr Jézus!”

- A te szívedben vajon lakozást vehet-e Ő? Vagy karácsonykor is az ajtó előtt áll?

(BH. 96. 12. 22.)

*Hiszem, hogy a Szeretet nem tud meghalni,
mert Istentől jön és Istenhez tér vissza*

Michel Quoist.

Mindenki annyit élt, amennyit szeretett.

Lev Tolsztoj

*A szeretet erő: ha feltöltödsz vele, könnyeb-
nek érzed a batyut, amit az élet a válladra
rakott. Kun Erzsébet*

Derűs percek...

Cipő

Edina mezítláb rohangászik a konyhában, míg nem az édesanyja rászól:

- Dina, felhúzzam a cipődet?
- De anyu, kicsi lesz az neked!

Szép dal

- A szép dal igen könnyen megkülönböztethető a csúnyától.
- Hogyan?
- Van egy csalhatatlan ismérve: szép az a dal, amely fiatal korunkban nekünk tetszett. Csúnya az, amely a mai fiatalágnak tetszik.

A bölcs rabbi

- Mondd csak meg Ábel fiam, hány óra van? – kérdi a hittanórán a bölcs rabbi.
- Kilenc óra lesz tíz perc múlva – válaszolja a gyerek.
- Ül le, te gyerek, butaságokat beszélsz. Mondd meg akkor te, Áron, mennyi az idő?
- Háromnegyed kilenc múlt öt perccel.
- Na látjátok, így már helyes. Azt ugyanis sohasem tudhatjuk biztosan, mi lesz, csak azt, ami már elmúlt.

ELADÓ

Jó állapotban levő villanyvarrógépet eladnám. Tel: 285-3564

Év határán

Bízd azt, ami elmúlt,
Az Úr irgalmára.
Azt, ami van, az Ő szeretetére,
Ami lesz, az Ő gondviselésére!

Uram bocsásd meg azt, ami voltam!
Áldd meg azt, ami vagyok,
Te munkáld az, amivé lennem kell!

Fakanál

Mandulás töltött hal

Hozzávalók 4 személyre: 1 kg (2 db) kecsge (természetesen lehet másfajta hal is), 20 dkg darált pulykahús, 5 dkg mandula, 1-2 dl tejszín, tojásfehérje, 2 cl konyak, 5 dkg vaj, örölt fehér-bors, szerecsendió, só.

A darált pulykahúst összekeverjük a durvára tört mandulával, a tojásfehérjével, tejszínnel, konyakkal, sóval, borsal, reszelt szerecsendióval fűszerezzük, s ezzel a masszával megtöltjük a megtisztított és kívül-belül enyhén beszózott halat. A halak hasüregét hústüvel összetűzzük, vagy bevarrjuk. A töltelékhez annyi tejszínt használunk, hogy pépes, de ne folyós masszát kapjunk. A halakat kivajazott tepsibe vagy tűzálló tábla tesszük. Kevés halaplétet vagy vizet öntünk alá, olvasztott vajjal meglocsoljuk, és alufóliával lefedve, nagyjából 30 perc alatt megsütjük. A tepsiből kivéve, szeletelés előtt hagyjuk egy kicsit hűlni. Petrezselyemmel vagy apróra vágott kaporral megszórt főtt burgonyával és tartármártással tálaljuk.

Egybesült harcra

Hozzávalók: 2 db harcra (kb. 500 g), 2 levél zsálya, petrezselyem, 1 gerezd fokhagyma, ½ pohár száraz fehérbor, 1 citrom, 4 evőkanál olaj, só, bors.

Tisztítsuk és mossuk meg a halat, töröljük szárazra és tegyük egy serpenyőbe. Keverjük össze alaposan a finomra vágott petrezselymet, zsályát, a fokhagymát, az olajat, a citromlevet, a bort, a sót és a borsot és ezzel a masszával kívül-belül kenjük be a halat. Előmelegített sütőben 200 fokon süssük 20 percig. Sütés közben gyakran locsolgassuk saját levélével.

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban
Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>
Következő lapzárta: 2001. december 29.

Gyülekezeti hírek

Az Anyaoltalmazó Otthonban a novemberi bibliaórán befejeződött a Dániel életéről szóló igei tanítás-sorozat. „Az Istennek semmi sem lehetetlen!” – Megvédi övéit a tűz lángjától és bezárja az éhes oroszánok száját is. A titkokat feltárja, az imát meghallgatja. Legyen áldott az ő szent neve!

Eseménynaptár 2001. december

02.	9,00	Imaóra, Istentisztelet, Úrvacsora
	17,00	Istentisztelet (Advent I.)
06.	18,30	John Boss evangélikációs szolgálata
09.	9,00	MKBK, istentisztelet
	17,00	Istentisztelet (Advent II.)
13.	18,30	Bibliaóra
16.	9,00	Imaóra, istentisztelet
	17,00	Istentisztelet (Advent III.)
20.	18,30	Bibliaóra
23.	9,00	MKBK, istentisztelet
		du. Énekóra
25.	9,00	Karácsony I.
		Imaóra, istentisztelet
	17,00	Istentisztelet
26.	10,00	Gyermekek Karácsonya
30.	9,00	Imaóra, istentisztelet
30.	17,00	Istentisztelet
31.	17,00	Szilveszteri istentisztelet
01.	9,00	Újévi imaóra, istentisztelet

Állandó alkalmaink

Csütörtök:	18,00	Bibliaóra
Péntek:	19,00	Ifjúsági óra
Vasárnap:	9,00	MKBK
	10,00	Istentisztelet
	16,00	Tőrekvők órája
	17,00	Istentisztelet

- **Imaház:** Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok
- **Lelkipásztor:** Dr. Almási Mihály
Pesterzsébet, Ferenc u.3.